

'Ja, ú bent hier de dokter!'

'You're not a doctor at all, are you?! Go away!' Dreigend komt ze met slaande bewegingen op me af. Tijdens een nachtelijke visite-dienst in een middelgrote stad probeer ik het vertrouwen te winnen van een achterdochtige psychotische jonge vrouw van Oost-Europese afkomst, die het duidelijk niet op artsen heeft in het algemeen, en specifiek nu even vooral niet op mij. Aanleiding voor deze dreigende situatie is de vraag aan haar wat de inhoud is van een, voor mij onbegrijpelijke, Poolstalige medicijnverpakking. Levensgevaarlijk kan het dus zijn, als je als arts niet geheel op de hoogte bent van het medicijngebruik van jouw patiënt. Meestal echter ligt het gevaar bij de patiënt. Vaker niet dan wel ben ik volledig op de hoogte van het medicijngebruik van mijn patiënten. Laat staan dat ze precies nemen wat hen voorgeschreven is. Verder slikken mensen mogelijk nog allerlei vrij verkrijgbare medicatie, om nog maar te zwijgen van A. Vogel en consorten. Kennis is macht, en daar ontbreekt het vaak aan in de spreekkamer. Want de benodigde kennis om goed te kunnen handelen is vaak niet snel, of in z'n geheel niet te achterhalen uit het dossier.

Actuele medicatie, allergieën, zwangerschap, overzichtelijke voorgeschiedenis, onder behandeling zijn van specialisten, enzovoort. Machteloos voelt het vaak, als je binnen 10 minuten geacht wordt een hulpvraag te achterhalen, het medisch probleem te analyseren en onderzoek uit te voeren (zie mijn column in het vorige nummer). Mijn vraag naar medicatie wordt niet zelden beantwoord met: 'Dat staat toch in uw

stelsel? U bent hier de dokter, ú moet dat toch weten?!' Blijkbaar ben ik niet de enige die de onvolledigheid van het dossier hekelt. Zo lees ik in de NOS-app het artikel 'Zorgdossiers zijn rommeltje' over de Consumentenbond die onlangs een zeer nuttige

steekproef heeft gedaan met behulp van veertig Nederlanders die hun zorgdossier opgevraagd hebben voor controle op juistheid en volledigheid. De uitslagen kunt u nalezen – in ieder geval niets om trots op te zijn als medisch professionals. Vanuit ons vakgebied zelf was blijkbaar al bekend dat niet alle artsen volledig op de hoogte zijn van het AMO (actueel medicatieoverzicht). Op de huisartsenpost in de regio Arnhem kun je namelijk het dossier niet afsluiten voordat je bevestigd hebt hiervan op de hoogte te zijn. Goed bedoeld, maar helaas pakt dit de kern van het probleem niet aan: de versnippering van informatie over alle zorgelandjes in combinatie met het ontbreken van controle van de patiënt. Het wordt nu écht tijd voor één EPD, dat de patiënt thuis kan inzien en actuele, juiste en volledige informatie bevat, waardoor wij als artsen snel en veilig kunnen handelen. Soms hebben psychotische patiënten het dus toch gevaarlijk goed bij het juiste eind. Hoe kan ik ook een goede dokter zijn, als ik niet over actuele, juiste en volledige informatie beschik? Ik koos dan ook eieren voor mijn geld, and I went away. ■